

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Erasmi Roterodami Germani De Milite Christiano

Erasmus, Desiderius

Lypsi, 1516

VD16 E 2746

Canon Vigésimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33324

boni. Omnibus sese cōmunicās. Alterū omniū malorum, ex-
tremæ turpitudinis, summæ infelicitatis pater. Alterius in te
beneficia, alterius maleficia recordare. Ille qua bonitate te con-
didit: Qua misericordia redemit: Qua liberalitate locupletas-
uit: Qua lenitate quotidie sustinet delinquentē: Qua læticia
recipit respicientem: Contra hæc omnia diabolus, quāta inui-
dentia iam olim insidiatur saluti tuæ: In quas erumnas te con-
iecit: Atq; adeo aliquid aliud molitur quotidie, nisi vt vniuer-
sum hominū genus secum in æternum exitium trahat: His
omnibus hinc atq; hinc recte pēficulatis ita tecum cogita. Ego
ne oblitus originis meæ, oblitus tantorum beneficiorū, ppter
tantillum bolum falsæ voluptatis, a tam nobili, a tam amante,
a sic merito parēte desciscā ingratus, & me vltro turpissimocq;
dño mancipabo: Non saltem illi prestabo, quod homūcioni
prestarem bene merenti: Non illum fugiam, qui hominē sus-
gero malum dare cupientem:

¶ Canon Vigessimus.

Neq; vero minus inæquale præmium, q̄ dissimilis author.
Quid enim inæqualius, q̄ mors æterna, & vita immortalis?
q̄ sine fine summo frui bono, in contubernio celestiuū ciuiū,
& sine fine extremis excruciarī malis in infelicitissimo cōfor-
tio damnatorum? Atq; hac de re qui dubitat, ne homo quidē
est, nedum Christianus. Qui non cogitat, vel ipsa est amentia
amentior. Iam vero præter ista, habent & in hac interim vita
pietas & impietas fructus suos n̄m̄m̄ dissimiles. Ex illa em̄
metitur, secura tranquillitas animi, & beatum illud gaudium
puræ mentis, quod quisquis semel degustarit, nihil tam præ-
ciosum, nihil tam voluptarium, mundus hic possidet, qui cum
velit permutare. Hanc contra/quum mille alia mala, tum mis-
serim⁹ ille cruciat⁹ ai sibi male conscij⁹ sequitur. Illud enī est cē-
tuplum spiritalis gaudij, quod Christus pollicitus est in euan-
gelio, velut arram quandam æternæ fœlicitatis. Hæc sunt illa
apud prophetā miranda munera, quæ neq; oculus vidit, neq;
auris audiuit, neq; ascenderunt in cor hominis, quæ præpara-
uit deus diligētib⁹ se, nimirū in hac vita. Quū interim vermīs

¶ Boni & mali
mercedē etiam
hic recipiūt sed
inæqualem

¶ Cōsciētē & mis

Mat. 19

Esa. 64

Esa. 66

impiorum non moritur, & inferos suos iam apud superos patuntur. Nec alia est flamma, in qua cruciat diues ille comestator euangelicus. Nec alia supplicia inferorū, de quibus multa scripsere poetae, q̄ perpetua mentis anxietas, quae peccandi cōsuetudinē comitatur. Tollat igitur qui velit futuri saeculi tam diuersa prēmia, habet annexū sibi virtus propter q̄d abunde debeat expeti, habet adiunctū p̄c̄m, cuius causa debet horreri

¶ Canon Vigésimus primus.

Ad haec cogita, q̄ erummosa, q̄ fugax sit vita praesens, q̄ vnicuique imminens insidiosa mors: q̄ passim opprimit inopinantes. Et quum nemo vel de momento vitae sit securus, q̄ ingens periculum, eam cōperendinare vitam, in qua si te mors subitanea (vt saepe accidit) deprahenderit, in aeternum perisli,

Vitae breuitas.

¶ Canon Secundus & Vigésimus.

Tum semper erit formidanda impoenitentia/ malorum extremū, illud nimirū perpendenti, ex q̄ multis, q̄ paucis peccatis vere ac toto peccatore respiscunt, praesertim ijs, qui funiculos iniquitatis in extremū vsq; vitae proraxerūt. Lubricus quidē & facilis in turpitudinem lapsus, sed hinc reuocare gradum, superasq; euadere ad auras, hoc opus, hic labor est. Proinde vel hirci Aesopici casu admonitus, priusq; in peccati puteum descendas, cogita non perinde facilem esse reditum

Impoenitentia ante oia cauēda

Prover 18 Enei. 6,

Remedia contra specialia quaedam vicia, & primum contra libidinem.

Et haec tenus quidem communia aduersum omne viciorum genus remedia/ vtrūq; demonstrauimus. nūc conabimur, & speciatim quaedā tradere, quibus modis cuiq; p̄c̄o debeas occurrere, ac primū libidini, q̄ malo nullū aliud/ neq; prius nos impedit, neq; acrius vrget, neq; lati⁹ patet, neq; plures ī exitiū trahit. Si q̄n igit̄ foeda libido stimulat animū tuū, his armis p̄tinus memēto occurrere. In primis cogita, q̄ immunda, q̄ spurca, q̄ quouis etiā homie indigna sit ea voluptas, quae nos diuinū plasma, non pecudibus modo, verū etiā suis, hircis,

Libidinis remedia.